

Efter Påske — 2

1 Nu ringer de klokker ved daggryets komme,
at natten er endt;
dens mørke, dens kulde, dens angster er omme
for sol, der er tændt.
Af Gud er det sket, i hans gavmildhed givet:
Før død og begravet, nu oprejst til livet.

2 Hvem tror det, vi hører, hvem fatter den tale
og tåler den glans?
Hvor findes det hjerte i jorderigs dale,
som dertil har sans?
Se, her har den vise til dåre sig grundet,
og den, der ej søgte, han fandt og blev fundet.

3 Så klart skinner solen, så dejlig er dagen,
som Herren har gjort.
Thi skabes der lovsang af gråden og klagen
bag dødsrigets port.
Af Gud er det sket, i hans gavmildhed givet:
Før død og begravet, nu oprejst til livet.

K.L. Aastrup 1954.

Mel.: Bernhard Christensen 1965

Igen berørt, bevæget af
dit ord, din ånd
dit ord, din hånd
her heler du hver bristet sang
om lyse liv og dage
vi får dit mod, vi tør gå ud
og være lys i verden
vi er af dig, du er i os,
er vores liv og færden.

Tekst og melodi: Janne Mark, 2015